

[Hagen Hagensen]

hævn over for de dømte. Det er der ikke. Der er tale om en sanktion over for de lov-overtrædelser, der er begået, og så kan man drøfte, om den skal standse ved 16 år i udmålt tidsbestemt straf eller man skal kunne dømme til fængsel på livstid. Der er ikke nogen hævn i dette. Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte Bent Niensens bog, hvor det siges, at straffe over 6-8 år bare er af det onde. Ja, jeg tror da gerne på, at man efter 6-8 år ikke kan komme længere i henseende til påvirkning af den dømte, men vi har et sanktionssystem, der udmåler straf på bestemt tid op til 16 år, et forhold, som ej heller VS med dette forslag vil tage bort, og så har vi altså problemet om dem, der bliver dømt på livstid, fordi de har begået de allervorste overtrædelser.

Hr. Leif Hermann anskuer det hele ud fra forholdet til den enkelte dømte, og hvad der angår ham. Jeg vover at gentage – og jeg bedømmer det efter min mening med større ret, end hr. Leif Hermann gør – at vi ud fra det hensyn, vi skylder alle andre: at have ro og orden her i dette land, må lade den enkelte, der har begået de meget, meget grove forbrydelser, lide derunder. Lad os vurdere, om vi kan klare noget, der i nogen grad løser disse problemer. Vi kan ikke umiddelbart gennemføre det, man her har foreslået.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu forstod jeg på hr. Torben Lund og måske lidt mindre markant på hr. Hagen Hagensen, at det nærmest er en uartighed at bringe spørgsmålet om hævnmotiv ind. Hr. Torben Lund erindrer sikkert fra sit studium af strafferetten i sin tid, at der var et motiv til et sanktionsvalg, der kunne hedde repression. Jeg har bare oversat udtrykket repression med gengældelse, hævn. Hr. Torben Lund kan kalde det, hvad han vil. At der kan ligge sådanne motiver bag ved et sanktionsvalg, er vist utvivlsomt. At vi ikke gerne vedkender os den slags motiver, er noget helt andet, men jeg kan i hvert fald ikke finde frem til ret mange andre motiver ved at idømme en livstidsstraf end netop gengældelsen eller repressionen. Så siger hr. Hagen Hagensen, at det ikke har noget med hævn at gøre, at det skam er en sanktion, man udmåler i forhold til den begåede forseelse eller forbrydel-

se. Ja men det modsiger ikke, at motivet eller en del af motivet bag sanktionen udmærket kan være af repressiv natur.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I den diskussion, vi bør have om, hvilken nytte vi håber at få af vores straffesystem, er der ét forhold, som jeg synes skal med, og det er det, at vi må tage hensyn til stemningen i samfundet som helhed, ikke i den aktuelle situation. Det er klart, at der er en eksalteret stemning i samfundet i det år, hvor Palle Sørensen myrder de fire politifolk, og at man ikke kan diskutere det på det tidspunkt. Men vi må tage hensyn til, at stemningen i samfundet som helhed er, at der skal ske et eller andet med disse meget grove forbrydere. Det er akkurat, som – undskyld, billedet virker måske lidt voldsomt – når vi står i kø, så finder vi os i at stå i kø, så længe alle andre også står i kø. Det er klart, at der må være en sanktion, når nogen overtræder roen i samfundet. Men jeg tror, det er væsentligt, at vi fortsætter diskussionen netop med udgangspunktet »hvad skal det nytte?«, »hvad er det, vi håber at nå med vores straffesanktion?«, også over for den fastlåste stemning, der er i samfundet. Jeg har på fornemmelsen, at der i almindelighed er en bred opfattelse af, at fængsel nytter. Jeg tror altså ikke på det, men vi må fortsætte diskussionen og gerne med udgangspunkt i VS-forslaget.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Hr. Leif Hermann behøver såmænd ikke at belære mig om forskellen eller ligheden mellem hævn og repression; jeg kan godt huske Hurwitz' lærebog, så nogen juridisk belæring behøver hr. Leif Hermann ikke at komme med, og det var overhovedet ikke det, det drejede sig om. Det, det drejer sig om, er, at hr. Leif Hermann her fra talerstolen siger, at han ikke kan se andet motiv til at opretholde muligheden for at afsondre folk ud over et bestemt åremål, end at det skulle være hævn. Dermed har hr. Leif Hermann også sagt, hvad det er for en følelse, hr. Leif Hermann mener vi andre er besjælet af, som kan se det formål, at vi i særlige tilfælde gerne vil beskytte borgerne ud over et